

Sygn. akt II UK 356/15

POSTANOWIENIE

Dnia 13 kwietnia 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Kuźniar

w sprawie z wniosku S. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O.

o wysokość emerytury,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 13 kwietnia 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 27 stycznia 2015 r., sygn. akt III AUa [...],

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 27 stycznia 2015 r., III AUa [...], Sąd Apelacyjny w [...], w sprawie z wniosku S. P. przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w O. o wysokość emerytury, oddalił apelację wnioskodawcy od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w O. z dnia 28 maja 2014 r., którym umorzono postępowanie od decyzji z dnia 2 sierpnia 2013 r. w części dotyczącej zwiększenia świadczenia z tytułu opłacania składek na ubezpieczenie społeczne rolników (pkt I), oddalono odwołanie w pozostałej części (pkt II) i orzeczono o kosztach postępowania (pkt III).

Powyższy wyrok zaskarżył skargą kasacyjną, w części dotyczącej ustalenia daty nabycia prawa do świadczenia emerytalnego, pełnomocnik wnioskodawcy, zarzucając naruszenie prawa materialnego – „art. 116 ust. 3 ustawy o FUS w związku z § 5 Rozp. MpiPS z 11 października 2011 r. w sprawie postępowania o

świadczenia emerytalno-rentowe przez ich niezastosowanie”, wniósł „o uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy do rozpoznania Sadowi Apelacyjnemu w [...]”.

Uzasadniając wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, wskazano na jej oczywistą zasadność, gdyż „ubezpieczony padł ofiarą niezgodnego z prawem (..) działania pracownika organu rentowego, który fałszywie zaświadczył na oryginale dokumentu datę jego wpływu do siedziby organu”. Zdaniem skarżącego wniosek o przyznanie świadczenia złożony został w dniu 31 stycznia 2013 r. nie zaś w dniu 4 lutego 2013 r. jak wskazano w treści prezentaty na wniosku, co miało wpływ na datę przyznania świadczenia – zaskarżoną decyzją przyznano je od dnia 1 lutego 2013 r., nie zaś od dnia 1 stycznia 2013 r.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Biorąc pod uwagę istotę zarzutów skargi kasacyjnej oraz ich uzasadnienie, należy stwierdzić, że skarga jest przedmiotowo niedopuszczalna i jako taka podlega odrzuceniu.

Stosownie do art. 398² § 1 k.p.c., w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych skarga kasacyjna jest dopuszczalna, poza sprawami o przyznanie i wstrzymanie emerytury lub renty oraz o objęcie obowiązkiem ubezpieczenia społecznego, tylko w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest wyższa niż dziesięć tysięcy złotych. W rozpoznawanej sprawie organ rentowy ostatecznie przyznał dochodzone świadczenie, zaś skarżący zakwestionował jedynie datę przyznania dochodzonego świadczenia, a więc w istocie jego wysokość. W istocie więc, w sprawie nie jest sporna kwestia samego prawa do świadczenia, ale data jego przyznania – jego wysokość (wartość świadczenia za okres od 1 stycznia do 1 lutego 2013 r.), która niewątpliwie nie przekracza kwoty dziesięciu tysięcy złotych, wymaganej przepisem w art. 398² § 1 k.p.c., co czyni skargę przedmiotowo niedopuszczalną.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił jak w sentencji, w oparciu o art. 398⁶ § 3 k.p.c.

